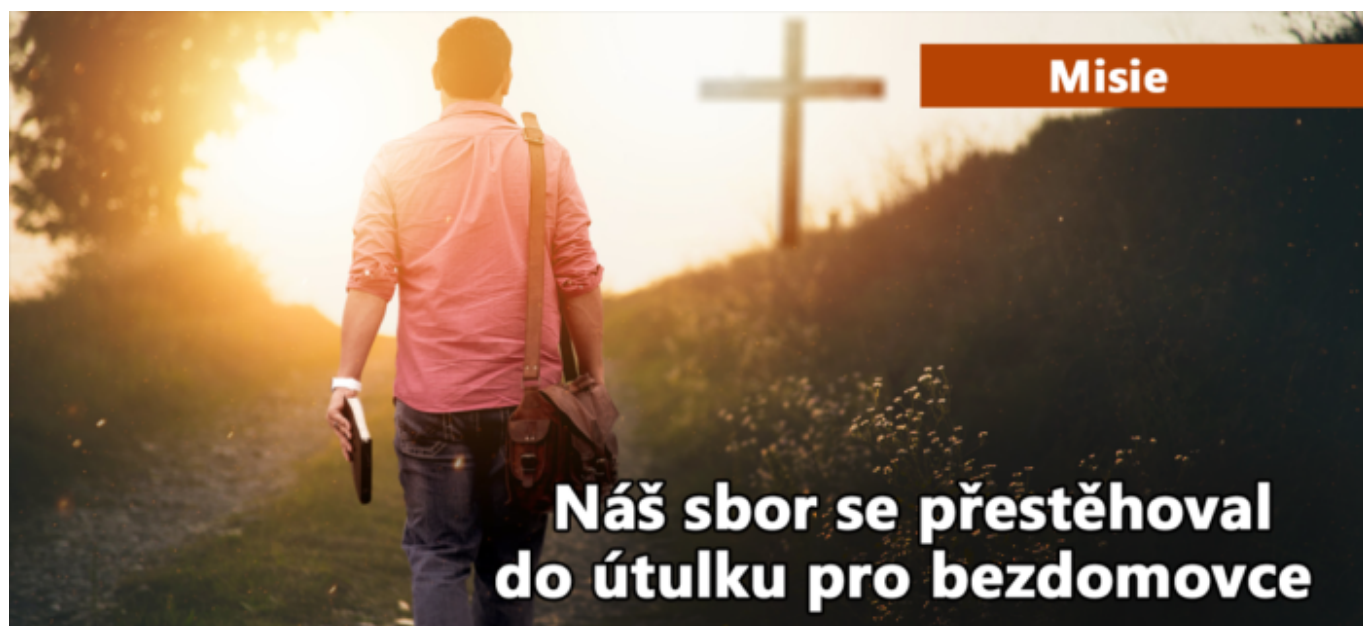

Misie: 238. Náš sbor se přestěhoval do útulku pro bezdomovce

Misie

Co jsme se naučili od doby, kdy se náš sbor přestěhoval do útulku pro bezdomovce

Před rokem se náš nový sbor teprve formoval a snažil se zformovat svou identitu. Prvních sedm měsíců jsme strávili „děláním sboru“ ve velké učebně v areálu místní univerzity, kde jsme se soustředili na to, abychom si navzájem vytvořili bezpečný prostor pro vyjádření našich církevních bolestí, traumat, tužeb a snů.

Byli jsme pevně přesvědčeni, že máme být „Ježíšovou přítomností v dnešním světě“, a snažili jsme se o to, ale něco hmatatelného nám chybělo.

V létě roku 2022 jsme se dozvěděli o volných prostorech k pronájmu v centru našeho malého města Rolla ve státě Mo (20 000 obyvatel). V dostupných prostorech dříve sídlil sbor, který byl o několik měsíců dříve uzavřen, ale v suterénu nemovitosti se nacházel také The Rolla Mission, útulek pro bezdomovce a centrum pro řešení případů, které bývalý sbor zplodil v roce 2014 jako prádelnu pro lidi bez přístřeší. K pronájmu byl prostor pro modlitebnu a tři prostory v přízemí – ideální pro náš začínající sbor.

“Bezdomovecký” sbor se zdál být přirozeným doplňkem vedle útulku pro lidi bez domova.

Ještě lákavější než prostory byla možnost být v tak těsné blízkosti úžasného díla The Rolla Mission. Již dříve jsem působil ve správní radě tohoto útulku a byl jsem si vědom proměny, která se každý den odehrává v životech tamních klientů.

Během několika málo let se útulek rozrostl na 43 lidí denně, kterým nabízí tři jídla, řešení problémů, kurzy sebezdokonalování a nocleh. Spojit náš sbor s touto službou lidem na okraji společnosti byl pro nás velmi hmatatelný a praktický způsob, jak žít a uskutečňovat Ježíšovu lásku.

„Záměrně přicházíme v neformálním oblečení, aby se každý cítil jako doma.“

Naše první nedělní bohoslužebné shromáždění se uskutečnilo 4. září 2022. Každý týden neubytovaní členové našeho společenství zpívají, modlí se a studují Bibli spolu s některými významnými členy naší místní komunity. Záměrně přicházíme oblečení v neformálním oblečení, aby se každý cítil jako doma. Záměrně sloužíme bohoslužby prostřednictvím rozmanité světské i duchovní hudby. Neexistuje žádný proces přijímání členů nebo jakéhokoli vylučování (žádné rozlišování hostů, vybírání sbírky nebo výzvy). Všichni jsou vítáni u stolu s přijímáním a u každého dalšího společného programu (herní večery, aktivity, večírky, studium Bible). Snažíme se být přívětivým prostorem pro každého.

Sdílení prostoru s útlukem nám nejen dalo příležitost pomáhat druhým, ale také proměnilo náš sbor. Zde je několik zkušeností, které stále rezonují v našem sborovém společenství:

Máme tendenci považovat naše požehnání za samozřejmost. Někdy slyšíme a máme tendenci věřit obecným a příliš zjednodušeným stereotypům o lidech bez domova. V naší komunitě i v celé zemi se množí neinformované spekulace o tom, proč jsou lidé bez domova a o jejich předpokládané neochotě dělat to, co je nezbytné pro úspěch v životě.

Avšak díky času strávenému v misii se dozvídáme, že ačkoli existují lidé, kteří nemají motivaci a

nejsou ochotni se z bezdomovectví dostat, mnozí z nich se tam ocitli v důsledku nepříznivých okolností, které nemohou ovlivnit, a potřebují pomoc, aby se mohli vrátit do produktivního stavu společnosti. Zažili jinou realitu než mnozí z nás a pravděpodobně bychom byli tam, kde jsou oni, kdybychom neměli takové požehnání.

Všichni lidé jsou krásní a mají velkou hodnotu. Od zaměstnanců až po dobrovolníky v útulku jsem byl svědkem obrovské obětavosti a upřímného zájmu o lidi na okraji společnosti. Uprostřed neustále se měnících okolností klientů Rolla Mission jsem na vlastní oči viděl bratrskou/sesterskou podporu, povzbuzení a soucit.

„V tomto prostoru nejsou bezdomovci, ale milovaní.“

Pláčou jeden s druhým a radují se jeden z druhého. Například každý měsíc pořádají karaoke večer s volným mikrofonom, kde klienti, dobrovolníci a zaměstnanci předvádějí některé ze svých oblíbených písní, čtou poezii a vyprávějí vtipy. Nikdo není profesionál, ale v místnosti panuje skvělá atmosféra, když si navzájem fandí. V tomto prostoru nejsou bezdomovci, jsou milováni; a to je krásné!

Každý člověk má svůj příběh. Když sedím vedle svých přátel, kteří se snaží napsat nové kapitoly svých životů, slyším vyprávět i příběhy předcházejících stránek. Páni! Mají tak úžasné příběhy.

Tyto příběhy, plné údolí obrovských těžkostí a vrcholů hor velkých vítězství, jsou oknem do jejich životů, jejich rodin a dokonce i do naší společnosti. Moji neubytovaní přátelé jsou synové a dcery, manželé a manželky, otcové a matky; jsou to lidé jako vy a já. Jejich příběhy je třeba vyprávět a mnozí z nich jsou ochotni se o ně podělit, pokud je ostatní uvidí, posedí s nimi a začnou si jich vážit.

Spasení se týká spíše dneška než posmrtného života. Upřímně řečeno, chybí mi plné pochopení toho, jaký bude posmrtný život svatých a hříšníků. Bible jistě poskytuje některé emotivní obrazy, ale konkrétní realita je mimo mé konečné chápání. Myslím, že je to záměrné.

Zdá se, že Bible se mnohem více stará o to, abychom přinesli nebe na zem, než o to, abychom se do nebe dostali. Pokud je to alespoň trochu pravda, pak to znamená, že musíme vnášet Boží hodnoty a Ježíšův charakter do našeho každodenního života v těch krátkých chvílích, které máme na této planetě.

V celém Starém i Novém zákoně se objevuje přímá souvislost mezi oddaností Bohu a soucitem s chudými, potřebnými a odstrčenými. Ve svých vztazích s druhými máme ztělesňovat to Boží, a to se týká zejména těch, kteří jsou v našem okolí považováni za „nejmenší“.

Život ve stínu je temné a děsivé místo. Představte si, že nemáte kolem sebe rodinu, která by se o vás starala, nemáte práci ani vyhlídku na zaměstnání, v extrémních mrazech nemáte střechu nad hlavou, nemáte zdravotní pojištění, když jste nemocní, nemáte jistotu ohledně budoucnosti. Být úzkostný za takovýchto hrozivých okolností je racionální strach.

Přesto bych vám mohl vyprávět desítky příběhů o lidech, kteří přišli do Rolla Mission a našli naději. Měl jsem tu čest sedět s nimi na chodníku, povídat si s nimi ve společenské místnosti a modlit se s nimi v některých z jejich nejtemnějších okamžiků. Viděl jsem, jak Světlo světa zazářilo do těch nejtemnějších koutů a osvětlilo cestu zotavení, svobody a nového života, která není ničím jiným než zázrakem.

Pravá láska je aktivní a vztahová. Prožil jsem příliš mnoho let, kdy jsem říkal, že miluji každého z okraje – nebo dokonce z kazatelny. Už nevěřím, že stačí někomu říct, že ho máte rádi. Církev si musí vyhrnout rukávy a rozhodnout se ušpinit.

„Už nevěřím, že stačí někomu říct, že ho máte rádi. Církev si musí vyhrnout rukávy a rozhodnout se ušpinit.“

Ježíš se dotýkal lidí, o kterých věřící říkali, že jsou nečistí. Jedl jídlo se společensky vyvrženými; vyhledával, nacházel a oceňoval lidi, o kterých ostatní říkali, že jsou bezcenným odpadem společnosti.

Opravdová láska, jejímž vzorem byl Ježíš, neříká: „Pojď, přidej se k nám do sboru, abychom tě mohli očistit a udělat tě takovým, jako jsme my.“ Ježíšova láska spíše „staví stan“ uprostřed rozbitých míst světa a aktivně ukazuje soucitnou Boží laskavost druhým právě tam, kde jsou.

V roce 2022 Misie Rolla oznámila, že pomohla 178 osobám získat řádnou občanku, 116 bezdomovců se přestěhovalo do nového bydlení, 212 lidí prošlo řešením konkrétních problémů (case management), 14 427 lidí přespalo, 18 286 lidí si vypralo prádlo, 43 832 talířů jídla se servírovalo a 63 875 dobrovolnických hodin se podílelo na tom, aby se to všechno uskutečnilo.

Náš sbor se na tom podílí. Jednotlivci z našeho společenství věřících komunikují s klienty, vítají je u vchodu, vaří jídlo, provádějí opravy, doučují v kurzech pro získávání kvalifikace GED, zpracovávají potravinové dary, vyučují jógu, poskytují poradenství a životní koučink, vedou biblická studia a pomáhají zajišťovat mnoho dalších akcí. Spolupracujeme s personálem a dalšími dobrovolníky z komunity, abychom podpořili jejich cíle a vizi „inspirovat budoucnost těch nejzranitelnějších v naší komunitě tím, že jim poskytneme prostředí podpory prostřednictvím vztahů, zdrojů a pocitu sounáležitosti“.

„Upřednostňujeme správné zacházení s lidmi před tím, abychom měli vždycky pravdu.“

CrossRoads je mladý sbor nedokonalých lidí. Něco se nám nedaří a chybujeme. Dáváme však přednost správnému zacházení s lidmi před tím, abychom měli vždycky pravdu.

Je spousta věcí, které nevíme nebo na které jsme nepřišli, ale Ježíšova výzva „milovat Boha“ a „milovat druhé“ je pro nás přímočará. Věříme, že tím, že děláme sbor společně s Rolla Mission, vychováváme lepší děti a stáváme se lepšími lidmi. Věříme, že se dělíme o osvěžující pohár studené vody s těmi, o kterých naše společnost říká, že jsou málo důležití. Věříme, že společným životem zažíváme Boží království přicházející na zem způsobem, který zrcadlí nebe.

Možná jsme ztracenými ovci, když se zatouláme a myslíme si, že víme víc než Dobrý pastýř. Naštěstí má s námi trpělivost, hledá nás, získává zpět a vrací nás do ovčince svých oveček. Jeho stádo zahrnuje nás všechny, v neposlední řadě i ty bez domova, zranitelné a potřebné.

Přesto jsou to často právě ti, kdo jsou bez prostředků, kteří jsou dostatečně vnímaví, aby si uvědomili hodnotu toho, že je třeba žít společně, a ne samostatně. Jsem vděčný, že mě, unaveného tuláka, pustili zpět do krásy společenství a že můžeme znovu putovat kolem nohou Spasitele. Je to přímo

nadpozemsky krásné.

PATRICK WILSON

[Baptist News Global](#)

Patrick Wilson

Patrick Wilson

Patrick Wilson sloužil jako pastor 25 let v Dallasu a Austinu v Texasu a naposledy v Rolla, Mo., kde v současnosti vede novou komunitu víry, sbor CrossRoads. Je absolventem Baylor University, získal dva magisterské tituly na Southwestern Baptist Theological Seminary a titul doktora duchovní služby na Logsdonském semináři.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté – Síť víry](#)